

## AQUELLES FESTES QUE ELS AVIS ENCARA RECORDEN

M'adono que en endinsar-me a comentar aquelles festes que se celebraven en el poble,... em veig obrint aquella petita ampolla de perfum que el meu avi em va deixar en un racó del meu dins. De cop i volta, sento aquella flaire que ho envaeix tot, i que em permet traslladar-me a fer-ne un viu relat sense cap mena d'esforç.

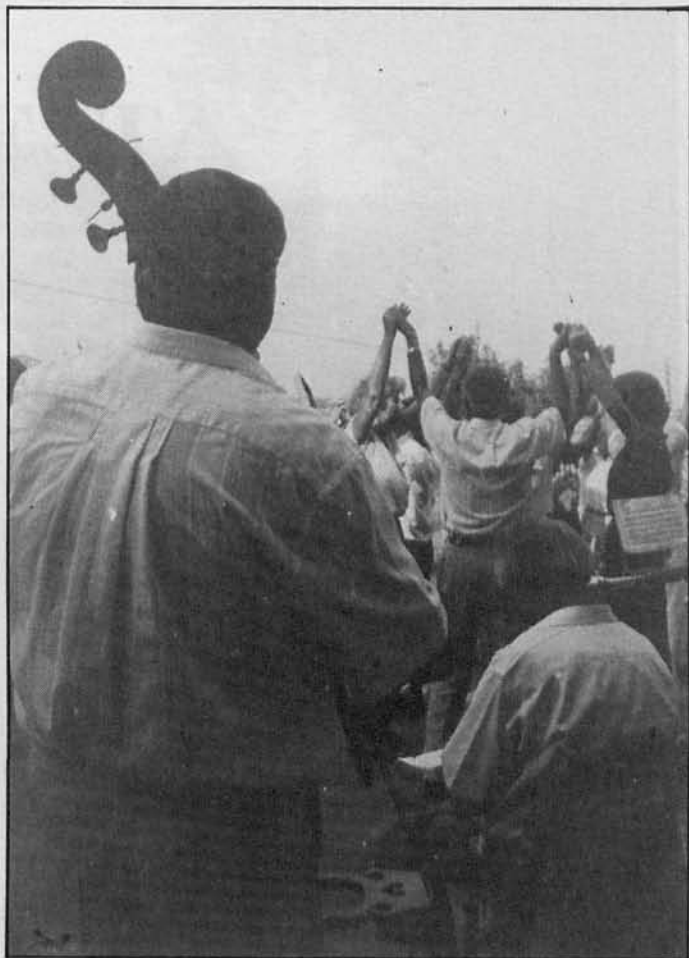
El calendari festiu de l'any començava amb la celebració de la diada de Sant Vicenç. Si el 22 de gener no era un diumenge, la festa es feia el diumenge següent. Els pabordes de Sant Vicenç eren els encarregats de passar la bacina cada diumenge a l'església i d'anar per les cases a captar blat. Amb els diners recollits es llogava l'orquestra i es feia l'ofici, la processó i les sardanes de la tarda.

La nit de Ram i la de Pasqua, la gresca continuava. Passaven casa per casa les diferents colles de gojaires, formades per grups de vuit o deu joves, i cantaven tota classe de goigs: els del Ram, els de Pasqua, els de Sant Elies, els de Santa Elena,... Es diu que aquests joves tenien llibres amb 50 o 60 goigs i que durant la Quaresma, com que no feien ball, es passaven les estones aprenent-los. La recompensa al seu esforç eren els ous que els donaven les mestresses de casa. Per no molestar-les massa, ja que era la nit, portaven una perxa ben llarga amb un cistell al capdamunt, i així, amb els ous recollits, ja tenien berenar per al dia de Ram i el de Pasqua. Anaven a l'hostal i es feien un bon tip de truites, i els ous que sobraven, els venien a l'hostaler a canvi de pa, vi i postres per acompanyar el berenar. El cant d'arribada a les cases deia més o menys així:

—Cavaller que ens vas davant (2)  
dóna tres pics a la porta (2)  
i em vindreu a obrir si us plau  
que no som gent de mala vida  
i venim per cantar (2)  
alabances de Jesús i Maria.

I quan marxaven també ho feien contents, tot dient:

I a la gent d'aquesta casa  
bona nit que Déu nos do,  
a l'amo i a la mestressa  
i a tota la germanor.



El mes de maig era un mes molt festiu. El dia 8 se celebrava una festa molt bonica, se'n deia la festa de Sant Miquel dels Gats. La festa també es pagava amb els diners recollits pels pabordes entre la bacina i el blat. A la tarda, cap a mitja audició de sardanes, es ballava la sardana anomenada "Del picó, del mitjot i del porró". La començaven a dansar els miquels i llavors s'hi anava

